

Ölümcül “Normallik” İllüzyonu ve İleriye Doğru Devrimci Yol

Editörün Notu: DKP ABD Başkanı ve yeni komünizmin mimarı Bob Avakian'ın “The Deadly Illusion of “Normalcy” and the Revolutionary Way Forward” isimli bu makalesi 27 Mart 2020 tarihinde revcom.us web sitesinde yayınlanmıştır. Covid-19 pandemisi gündeminin de değerlendirildiği bu önemli dosyanın çevirisini aktarıyoruz.

Kaynak

için

bkz:

<https://revcom.us/a/640/bob-avakian-the-deadly-illusion-of-normalcy-en.html>

Koronavirüs dünya çapında bir pandemi haline gelmeden önce, New York Times köşe yazarlarından biri Trumplı geçirilen delilik yıllarının ardından uyutan bir başkanın (Joe Biden gibi) tam da ihtiyaç duyulan şey olduğunu savunmuştu. Koronavirüs, NYT tarafından temsil edilen yönetici sınıf, toplumun bu kesmi ve özellikle de eğitilmiş orta sınıf arasında bir süredir “normalliğe duyulan özlem” şeklindeki bir eğilimi pekiştirip güçlendirmiş bulunuyor ve bu durum önemli ölçüde NYT tarafından temsil edilen şeyde kendini göstermektedir.

Fakat temel anlamda, bu “normalliğe dönüş” kavramı, halk kitlelerinin maruz kaldığı kapitalizm-emperyalizm sisteminin doğası ve işleyişi ile dağıtılacak bir tür yanılsamadır.

Mevcut kriz bağlamında değerlendirmek gerekirse, bu sistemde yerleşik olarak bulunan sömürücü ve baskıcı ilişkiler ülke içinde ve uluslararası düzeyde tıpkı daha önceki krizlerde olduğu gibi kendini belirgin bir biçimde gösteriyor. Örneğin 2005 yılında Katrina Kasırgası, New Orleans ve çevresindeki bölgeleri vurduğu zaman, her ne kadar geniş halk kesimleri acı çekse de, kasırganın en yıkıcı şekilde vurduğu kesim zulüm ve acımasız eşitsizliklere zaten maruz kalan, yönetenlerin ilgi göstermediği veya kötü şekilde davrandığı yoksul Siyahi halk olmuştu. Aynı şey AIDS için de geçerlidir -en çok acı çekenler

ayrımcılığa uğrayan ve aşağılananlardır- ve orantısız acılar özellikle uluslararası ölçekte, belirgin olarak da Sahra-altı Afrikasını muazzam bir yıkıma maruz bırakmıştır.

Koronavirüs nüfusun geniş kesimlerini vuracak olsa bile, mevcut kriz bir kez daha bu eşitsizliklerle ilişkili bir şekilde bu ülkede etkisini gösterecek – göçmenler, mahkumlar, evsizler, yoksul topluluklar, özellikle de ezilen milliyetler arasında ve bu sistemin “normal işleyişi” ve egemen güçleri tarafından değersizleştirilmiş, küçük düşürülmüş ve horlanmış diğer kesimler orantısız acılar çekecektir.¹

Ve uluslararası olarak da yine aynı dinamikler çok daha büyük bir şekilde etkisini gösteriyor. Daha önce de işaret ettiğim gibi:

*insanlığın büyük bir bölümünün sefalet çektiği, 2.3 milyar insanın temel bir tuvaletten veya heladan mahrum olduğu, çok sayıda insanın önlenebilir hastalıklardan kaynaklı acı çektiği, milyonlarca çocuğun her yıl bu hastalıklardan ve açlıktan öldüğü, 150 milyon çocuğun çocuk işçi olarak acımasızca sömürüldüğü, bütün dünya ekonomisinin muazzam bir ter atölyeleri ağına dayandığı, çok fazla sayıda kadının düzenli olarak cinsel istismara ve tacize maruz kaldığı, 65 milyon mültecinin savaş sonucunda yerlerinden olduğu, sefalet, eziyet yaşadığı ve küresel ısınmanın etkilerinin yaşandığı bir dünyada yaşıyoruz.*²

Geçmişte olduğu gibi şimdi de, dünyada bu krizden en çok etkilenecek olanlar işte bu koşullarda yaşamak durumunda olanlardır.

Bütün bunlar; kökleri bu sistemin dinamiklerinde bulunan, tüm insanlık için artan şekilde bir yok oluş tehdidi oluşturan ve sürekli ve hızla derinleşen iklim kriziyle birleştiğinde süreç kitleleri, milyonları ve nihayetinde milyarlarca insanı daha da çaresizliğe sürükleyecek ve gezegendeki hiç kimse tüm bunların yansımaları ve etkilerinden kaçamayacaktır.

Acil Tehlikeler, Temel Sorun ve Devrimci Çözüm

Birkaç yıl önce şunu belirtmiştim:

ABD günümüzde dünyanın bir numaralı süper gücü olması ve bu durumu yüksek sesle ilan etmesine rağmen gerek ülke içinde gerekse uluslararası alanda keskinleşen çelişkiler ve artan zorluklarla karşı karşıya bulunmaktadır ve bu durum, dizginleri elinde tutan, parmağı nükleer düğme üzerinde duran kaçık bir kabadayı tarafından – abartısız şekilde yalnızca insanlığın büyük acı çekmesine değil aynı zamanda insanlık için çok ciddi bir yok oluş tehlikesi barındıran faşist bir rejim tarafından gündeme getirilmektedir.³

Ve faşizm diğer bazı ülkelerde de kapitalist-emperyalist sistemin zorunlulukları ve dinamikleri tarafından temelde yapılan değişikliklerle güçlenmeye devam etti. Sistemin tüm bunlara yönelik pozitif bir çözümü bulunmamaktadır ve olamaz da. Pek çok kişi (özellikle de birçok “liberal”) böylesi kriz dönemlerinde “bu duruma karşı hepimiz birlikteyiz” şeklindeki çelişkili bir söyleme inanmak isteseler de, bu durum gerçeklik tarafından ve özellikle de buna uymayan faşist güçler tarafından doğrudan çürütülmektedir. Örneğin, bu ülkedeki silah satışları mevcut krizde daha da yükselmiş durumdadır, çünkü “İkinci yasa değişikliği” silahların “suçlulardan” “kendini koruma” adı altında daha fazla stoklanmasını sağlamıştır (ve bunların pek çoğu yaklaşımakta olduğunu gördükleri “iç savaş” için kendilerini hazırlamak içindir). Afrikalı-Amerikalı teolog Hubert Locke’un değerlendirmelerini yeniden vurgulamak gerek, bu ülkedeki faşist hareketle ilgili olan şey yalnızca insanların “kalpleri ve zihinlerine” yönelik soyut bir savaş durumu değildir, amaç iktidarı ele geçirebilmek için ölümüne ciddi bir mücadeledir ve amaçlanan şey -özellikle faşizmin Hristiyan köktendinci itici gücünün bir parçası olarak- “hükümetin dizginlerini ele geçirmek, mahkemeleri ve yargı kararlarını manipüle etmek, medyayı

kontrol etmek, özel hayatımızın ve ilişkilerimizin olası her köşesini ihlal etmektir” ve böylece inanma hakkı Tanrı’nın bir isteği olarak kabul edilecek ve Amerika’da hüküm sürecektir.⁴

Bu ülkede keskin kutuplaşmaların ve Trump’ın çılgınlığının nedeni olarak “uygarlıktan ayrılma” olduğu söylenir ya da daha spesifik olarak da eğitilmiş orta sınıf liberallerden gelen “ülkenin kalbindekilerle” yeterince “iletişim kurulması” ve bu insanların ne düşündüğünün yeterince dikkate alınmaması şeklindeki fiyasko görüşler ortaya atılır – tüm bunlar sadece hatalı değil, fakat gerçekte tehlikeli birer yanılsamadır. Yazar Jean Hardisty, 20 yıldan biraz daha uzun bir süre önce bu ülkedeki sağ harekete yönelik kapsamlı araştırmasına dayanan *Mobilizing Resentment* kitabında bu kişilerle medeni ve arkadaşça bir sohbet gerçekleştirme çabalarının ne şekilde geliştiğini anlatır. Başlangıçta kendisine yapmacık ve yüzeysel bir nezaket gösterilir, fakat konuşma ilerledikçe her seferinde bu sağcıların “acımasız hoşgörüsüzlüğüne” maruz kalır. Kendisi grafiksel olarak durumu şu şekilde ifade ediyordu: “sağcılar, kendi dünya görüşlerine saygı duyulmayıp bundan şüphe edildiği her seferinde bana saldırmaya çalıştılar.” Karşılaştığımız şeyin ne olduğunu şu şekilde özetler:

*parlak manipölasyon teknikleri geliştiren ve tarihte konuksever şeklinde biçimlenen; iyi finanse edilmiş, iyi koordine edilmiş, bilinçli bir hareket. Sağın siyasi güç arayışı korkutucu bir gerçeklik haline geldi.*⁵

Ve işler daha da kötüleşti, Hardisty’nin yazdıklarından bu yana geçen 20 yıl içinde tehlike daha da büyüdü.

Çok ivedi bir ifadeyle, Trump/Pence rejiminde yoğunlaşan faşistlerin bakış açısı ve yöntemleriyle, COVID-19’un hükümet çabalarına yön vermek için anti-bilimsel Pence’in atanmasıyla; Trump’ın bu virüsün kapsamını ve tehlikesini başlangıçta reddetmesi ve bununla ilgili devam eden yalanlarıyla; bu

ülkeyi dünyanın geri kalanı ile karşı karşıya getiren kaba Amerikan şovenizmiyle, bu kişilerin tıp bilimini pervasızca inkar etmesi ve tıp uzmanlarının tavsiyelerini görmezden gelme eğilimi mevcuttur, ki bunlar kendilerinin tehlikeli şekilde dar görüşlü ilgi alanları ve hedeflerine aykırıdır. Bütün bunlar ve kapitalist-emperyalist sistemin “normal işleyişi” koronavirüsle mücadelede sistematik ve koordineli bir yaklaşımın önündeki engelleri çoğaltmakta ve bunları daha da güçlendirmektedir. Aynı zamanda Trump’ın Kasım ayındaki seçimleri kazanmaması ihtimalinde seçim sonuçlarını (seçim kurulu sayımlarında ve popüler oylamada kazanmaması durumunda) gerçekten tanıyıp tanımayacağı meselesi bulunur, veya bir seçim olacak mı, Trump’ın koronavirüs krizi bağlamında seçimlerin gerçekleşmesinin çok tehlikeli olduğunu söyleyerek seçimleri “ertelemesi” (hatta açıkça iptal etmesi) gibi önemli bir ihtimal bulunmaktadır.

Tüm bunlara direnilmeli ve mümkün olduğunca geniş bir kapsamda üstesinden gelinmelidir, aynı zamanda bu sistemin ve nihai olarak da bütün olarak dünyanın radikal bir dönüşümü gereklidir; süregiden bir şekilde ve özellikle de kriz zamanlarında akut olarak, bu sistemin insanlara, onların yüzleştikleri şey doğrultusunda hareket etmelerine ve bunu dönüştürebilme yeteneklerine getirdiği güçlü kısıtlamaların kaldırılması gerekir.

Kasım ayında yapılması planlanan seçimlere yönelik her ne olursa olsun ve koronavirüs krizi nasıl çözümlenirse çözümlensin -veya gerçekten çözümlenmese de “birbirini takip eden krizlerin” veya başka bir şeyin parçası olsa da- idealize edilmiş bir “normallik” nosyonuna geri dönüş olmayacaktır. Ve insanların her ne kadar bu virüs belasını her yerde aşabilmek için kesinlikle meşru ve pozitif yönde arzuları olsa da, bu sistemin “normal” egemenliği altındaki kitleler açısından gerçek durumun ne olduğu kesinlikle göz önünde bulundurulmalıdır, hiç kimse kapitalist-emperyalist sistemin dayattığı bir “normalliğe” geri dönmeyi arzu etmemelidir.

Acil krizin ve Trump/Pence rejiminin ve onun fanatik faşist “tabanının” yarattığı tehlikenin altında, kapitalist-emperyalist sistemin daha temel bir gerçekliği, bu sistemin dünyaya egemen olmasına, halk kitlelerinin koşullarını belirlemesine ve şüphesiz insanlığın kaderini belirlemesine onay vermenin sonuçları bulunmaktadır. Koronavirüs ile yaşanan bu krizde, kapitalist sistem yalnızca haddini aşmakla kalmadı, bununla birlikte insanlığın ihtiyaçlarını karşılama ile temel bir çatışma içine düştü ve bunun önünde doğrudan bir engel teşkil etti. Her ne kadar kapitalistler ve hükümetler kendi çıkarları doğrultusunda kendi sistemlerinin iç dinamiklerine karşı belirli acil adımları izleseler de (ekonominin işleyişine geniş çaplı hükümet müdahaleleri gibi) bu sistemin yolları bu krizle başa çıkmanın önünde bir engel teşkil etmektedir -buna yalnızca fiyatları şişirebilmek için hayati önemi bulunan medikal ve diğer destek ürünlerinin istiflenmesi türünden sapıkça eylemler değil, ayrıca bu sistem altında yaratılan zenginliğin dünya çapında halk kitlelerinin acımasızca sömürülmesi ve yoksullaşması da dahildir, “daha zengin” ülkelerde dahi nüfusun önemli bir kısmı yoksulluk içindedir ve büyük bir kısmı maaştan maaşa yaşayabilmektedir ve felaketten yalnızca bir ciddi kriz uzaktadırlar; farklı kapitalist ülkeler arasında süregiden rekabet (veya sermayenin birliği) onların toprak, hammaddeler, teknoloji, fabrikalar ve diğer kaynaklar gibi üretim araçlarını özel olarak mülk edinmeleri ve zenginliğin özel, rekabetçi servet birikimi durumu gerekli olan işbirliğine ayrıca acilen ihtiyaç duyulabilecek ancak kar getirmeyen şeylerin üretimine engel teşkil eder- ve çıkarlarını başkalarının pahasına ilerletme ideolojisi, bu sistem tarafından teşvik edilen ve şu anda bu ülkede aşırı bir seviyeye yükselen bireysellik, işbirliğine yönelik eğilimleri tersine çevirir, bunları zayıflatır ve evet, daha büyük iyilik için feda eder. Pek çok iyi niyetli insanın özel çabaları olsa ve koronavirüs ile yaşanan acil kriz çözülsün bile, bu durum bu sistemde yerleşik olan çelişkilerin ve halihazırda sömürülen ve bu sistem altında ezilen kitlelerinin acısının yoğunlaştırılması temelinde

yapılacaktır.

Bütün bunlar, koronavirüsün vesile olduğu krizlerle gerçekten anlamlı bir şekilde başa çıkmak ve insanlığın temel ihtiyaçlarını sürekli olarak karşılamak için gerekli olan şeyle, *Kuzey Amerika'daki Yeni Sosyalist Cumhuriyet Anayasası*'nda öngörülen sosyalist sistemle keskin bir tezat oluşturuyor. Bu sosyalist sistem, üretim araçlarının özel değil toplumsal olarak mülkiyetinin bulunduğu, toplumsal zenginliğin sömürü ile değil işbirliği ile üretildiği, zenginliğin rekabet halindeki kapitalistlerin değil halkın ihtiyaçlarına göre giderek daha fazla dağıtıldığı, insanlığın temel ihtiyaçlarını karşılamayı temsil eden ve bu doğrultuda hareket eden, halk arasında da bu bakış açısını yaygınlaştıran ve bu amaç doğrultusunda halkı yönetme süreçlerine dahil eden bir hükümetin bulunduğu bir sistemdir – bu hükümet, belirli ülkelerde ve uluslararası ölçekte içerdiği bütün anarşisi ve acımasız sömürüsü ile sermayenin taleplerini ve dinamiklerini temsil eden, bunun eklentisi olan bir hükümet değildir.⁶

Herhangi bir ülkenin sınırlarının ötesinde olmanın, enternasyonalizmin büyük bir önemi ve potansiyel olarak çok olumlu bir rolü ve etkisi vardır; ki enternasyonalizm gerçekte ve tam olarak ancak uluslararası birliğin ve işbirliğinin önündeki kapitalist-emperyalist sisteminin işleyişinin koyduğu bariyerlerin devrilmesiyle gerçekleştirilebilir – kapitalistler ve kapitalist devletler arasındaki rekabetten oluşan bu sistemin işleyiş kapsamı uluslararası niteliktedir (sömürüsü bu şekildedir)⁷

Bütün bunların üstesinden gelmek -ancak- komünist devrimle ve dünyadaki sosyalist ülkelerin artan şekilde kurulması, enternasyonalist bir temelde ilerlemek ve ekonomik, sosyal ve politik dönüşümlerin yanı sıra, insanların kapitalist-emperyalist sistemin “normal” işleyişi tarafından dayatılan ve kriz durumlarında büyük ölçüde yoğunlaşan kısıtlamaların ve korkunç sonuçların ötesine geçmesini sağlayacak düşünce ve

kültürün dönüştürülmesi ile mümkündür. Bu eşi benzeri görülmemiş devrim, insanların gerçeklikle ilişkiye geçmesini mümkün hale getirecektir, ayrıca krizlerle; herhangi bir ülke, sınıf, milliyet (veya “ırk”), cinsiyet veya diğer baskıcı ilişkilerle ayrıışmamış şekilde, birbirlerini dışlamayan, özgürce biraraya gelmiş bir dünya topluluğunun üyeleri olarak gerçekten dayanışma içinde yüzleşmelerini mümkün hale getirecektir.

Referanslar

1.Devrimci komünistlerin bildirileri revcom.us web sitesinde yayınlanmıştır, ayrıca Michael Slate radyo programında Lenny Wolf ile yapılan röportaj bu krizdeki dinamiği ifade etmektedir.

2.Bob Avakian, *“Niçin Gerçek Bir Devrime İhtiyacımız Var ve Nasıl Gerçekten Devrim Yapabiliriz?”* Bu konuşmanın metni ve videosu revcom.us adresinde mevcuttur.

3.*TRUMP/PENCE REJİMİ GİTMELİ! İnsanlık Adına Faşist Bir Amerika’yı Kabul Etmeti REDDEDİYORUZ! Daha İyi Bir Dünya Mümkün, Bob Avakian’ın Konuşması.* 2017’de yapılan konuşma. Ayrıca revcom.us ve thebobavakianinstitute.org web sitesinde mevcut.

4.*“Reflections on Pacific School of Religion’s Response to the Religious Right,”* – Dr. Hubert Locke, ayrıca revcom.us web sitesinde mevcuttur.

5.Jean Hardisty, *Mobilizing Resentment, Conservative Resurgence From The John Birch Society To The Promise Keepers*, Beacon Press Books, 1999, pp. 5, 6, 8.

6.*“Kuzey Amerika’da Yeni Sosyalist Cumhuriyet için Anayasa (Tasarı Önerisi)”* – Bob Avakian tarafından yazılmıştır. Metinleri revcom.us web sitesinde mevcut.

7.*“Ekonomi Politik Üzerine Notlar”* Devrimci Komünist Parti tarafından yayınlanan *“Küreselleşme, Sermayenin Uyruğu ve Emperyalist Ulus - Devlet”* bölümünde: bugün dünyadaki bu büyük çelişkinin bir analizi yer alır:

Emperyalist çağda, sermayenin dolaşımı uluslararasılaşır ve birikim ve erişim bu süreçte giderek daha küresel hale gelir. Ancak emperyalist sermaye, ulusal pazarlara ve ulusal devlet oluşumlarına demir atmıştır...

Kısacası, anarşi kapitalist gelişmenin küresel süreçlerine bağlanmıştır ve yeni bir “kontrol” sorunu çıkar. Uluslararası birikim ile sermayenin ulusal karakteri arasındaki çelişki aşılmaz, aksine bu çelişki yoğunlaşmaktadır.

“Notlar” da belirtildiği gibi:

Aynı zamanda, sermaye, içinde küresel olarak gelişebileceği uluslararası ortamı güvence altına almak için bir aygıt (emperyalist devlet) ve orduya (askeri bir sanayi anlamına gelir) ihtiyaç duyar.